

Publicerad 2013-10-28 01:21 av Peter Stjerngrim

En av många olika fortsättningar på

" Om en pojke ... "

*Allt jag ber universum om är att han äntligen får uppleva någon han kan
och får lita på ...*

Allting är på väg att bli bra ...

... eller åtminstone

bättre än det varit förut ...

Det skrämmar mig

då jag vet

att allt som sägs bli bra

och som så blir

likväl oavsett vad jag gör

kommer att ta slut ...

Det gör så ont

att få det bekräftat

gång efter annan

och efteråt

när jag ensam

med smärtan

och min tysta gråt

vill säga förlåt ...

... ingen vill

mig lyssna till

och lämnar mig

i vanlig ordning utanför ...

Mitt enda möjliga försvar

mot den smärta

och utanförskap

som obevekligen

gång efter annan

är det enda

jag får ha kvar ...

... är att förstöra

och själv förgöra

allt det goda

som bra för mig är ...

Allt i hopp om
att någon ska
övertaska mig
med att visa
i ord och handling
att den ser
att allt jag vill ...

... är att någon
skänker mig
bekräftelse på
att jag får finnas
och vara bara mig
men likväl få känna
mig älskad
jämväl
inkluderad
i ett sammanhang
utan några villkor ...

Så när jag nästa gång
söker förgöra
det goda som är
eller som förestår ...

Snälla någon
vem som helst
ta tag i mig
och säg att du älskar mig
oavsett vad jag gör mot dig ...

Bekräfta för mig
att det inte spelar
någon som helst roll
vad jag gör
För du kommer
att låta mig stanna kvar
och inte ge upp mig ...

Ty du förstår
och ser
den mig som är
men också
den jag var igår
liksom tidigare år ...

... och varför ...

För du kan se
alla de svek
som infekterat
och spritt sig
i mina underliggande
dolda sår ...

Nu är just du
den enda
jag kan hoppas på
Svik mig ej
låt mig få kunna lita på dig
och låt mig
på inga villkor
straffa ut mig
från det du mig ger
och det jag därmed kan få ...

Låt mig inte gå!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten